

Έλσα Μουρατίδου: Every Phase of My Life Has a Different Soundtrack
A conversation with the renowned singer, on the occasion of her concert at the venue that once housed Nikos Papazoglou's "Agrotikon."
By Giorgos Stavrakidis | April 13, 2022

[Original article link](#)

One of the vocalists who seem to have dedicated their life to music and singing, Έλσα Μουρατίδου remains a key figure in Thessaloniki's music scene. She is regarded as an important successor to the great artists who once shaped the city's musical identity. From the a cappella vocal group *Stringless* to her collaborations with renowned musicians such as Dimitris Zervoudakis, Giorgos Kazantzis, Stathis Pachidis, Thanos Stavridis, and many others, the accomplished performer does not hesitate to explore and successfully interpret the genres she loves.

On the occasion of her concert on Friday, April 14, at the new *Mikri Skini* (Small Stage) located in the historic space of Nikos Papazoglou's *Agrotikon* studio in K. Toumba, Έλσα Μουρατίδου talks about what she has prepared for that night and much more.

What do you seek to express through your art and your work?

When I put it into words, it might sound selfish, but singing fulfills a personal need of mine—the need to express myself, my perspective on people and life. It may sound grandiose, but it is absolutely true. Music is not just one thing; it is many things. It is the melody that stirs memories in the listeners' ears, the rhythm that awakens instincts, the lyrics that can soothe but also ignite a revolution. It is the entirety of what frames a song: the overall personality and presence of the person who created it, the era in which it was born, and the impact it had on its final form. These are also the main criteria by which I choose the songs I want to share with the audience.

Thessaloniki has many great musicians who serve as references for its music scene. How much, and which of them, influenced you to love singing from a young age?

I fell in love with Greek music through my father's record collection and the radio—specifically *Anatolikos*. Rasoulis, Mario, Papazoglou, Spathia, Trypes, musical performances at *Vardia*, *Plató*, and open-air theaters in the city—all of these form a wonderful mix in my mind. But my love for singing itself came through choral music. In the children's choir of *Agia Triada*, where I was a member, the repertoire was diverse: from The Beatles to Kouyioumtzis and Theodorakis, from Palestrina to Byzantine chants. Now that I think about it, most of the songs I love to sing today were in that repertoire. I can't single out one person who influenced me the most. I can only say that in every phase of my life, the soundtrack was different!

Some of these artists' songs will be part of your performance on Friday at *Mikri Skini*. Tell us about that evening—what will we hear?

The core of the concert will be the songs of Giorgos Kazantzis. My collaboration with Giorgos dates back to my earliest professional steps in Thessaloniki. Inspired by him and his defining trait—at least from my perspective—of remaining steadfast in this city, I decided to include songs by artists whose names are closely tied to Thessaloniki or whose presence left a musical imprint on the city. As my friend Stathis Pachidis says, "The city has castles and it holds on." Rasoulis,

Kouyioumtzis, but also Dinos Christianopoulos, Tsitsanis, Kavvadias, and of course, Nikos Papazoglou. The list of names and songs I love that are connected to Thessaloniki could be endless, but my goal was not to cover the city's entire musical past.

How does it feel to perform at *Mikri Skini*, the former studio of Nikos Papazoglou? Is there an emotional charge?

I presented this program once before, last September, at the cultural events of the Municipality of Pavlos Melas. I must admit that when I was invited to perform at this venue, my first thought was not to repeat the same program. But when I realized what I would be singing and where, I felt something tremble inside me. Yes, the emotional charge is intense. Even more so when I see that others feel it too, which raises expectations. In the end, though, as always, I will let the moment guide me.

How would you describe Thessaloniki's artistic scene today?

I believe the musical level of the city has always been high. Musical circles here have always created and continue to create beautiful and pioneering work. We musicians in Thessaloniki's venues are like one big family—we mostly know each other. The term "Thessaloniki School" appears both in literature and music. Today, with two university music departments, these musical circles are expanding. Unfortunately, the venues are decreasing... Music stages are disappearing.

Can things change? If so, what could be done?

The audience in the city has always been small. People who actively seek out music, rather than just wanting background noise while they drink, are few. It's very sad for a musician from Thessaloniki to admit that only after they perform in Athens will the Thessaloniki audience welcome them back, filling venues and theaters. I'm not optimistic about the city's music scene—especially in these difficult economic times, where small businesses that host us can't survive. Unfortunately, the responsibility falls once again on the state. People with passion, in key positions within the city's municipalities, could offer a way out of the bleak future that awaits us.

I've heard you sing many different genres of music. Are there any that stand out to you for personal reasons?

As I said, every phase of my life has a different soundtrack! Each genre is an inseparable part of my personality, and together, they shape who I am. I never sing anything that doesn't express me. On the other hand, I can't dedicate myself to just one genre because it wouldn't fulfill me in all aspects of my life. My truth comes out when I sing folk music, jazz, and traditional songs alike.

For Friday's concert, what do you think will be your favorite moment?

I don't plan it. I wait for it to happen. A moment isn't created just by me—it needs company!

Έλσα Μουρατίδου:
Κάθε φάση της ζωής μου, έχει άλλο soundtrack
Συζήτηση με την γνωστή ερμηνεύτρια, με αφορμή τη συναυλία της
στον χώρο που παλιά στεγαζόταν το "Αγροτικόν" του Νίκου
Παπάζογλου.
Γιώργος Σταυρακίδης 13 Απριλίου 2022

<https://parallaximag.gr/agenda-parallaxi/mousiki/elsa-moyratidoy-kathe-fasi-tis-zois-moy-echei-allo-soundtrack>

Από τις ερμηνεύτριες που δείχνουν να έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στη μουσική και στο τραγούδι, η Έλσα Μουρατίδου παραμένει ένα σημείο αναφοράς για τη μουσική της Θεσσαλονίκης, ως σημαντική διάδοχος σπουδαιών καλλιτεχνών που δημιούργησαν κάποτε την μουσική σχολή της Θεσσαλονίκης. Από το a capella φωνητικό σχήμα Stringless μέχρι τις συνεργασίες της με σπουδαίους μουσικούς όπως ο Δημήτρης Ζερβουδάκης, ο Γιώργος Καζαντζής, ο Στάθης Παχίδης, ο Θάνος Σταυρίδης και πολλοί άλλοι, η σπουδαία ερμηνεύτρια δε διστάζει να αγγίξει με επιτυχία όσα είδη αγαπάει.

Με αφορμή τη συναυλία της την Παρασκευή 14/04 στη νέα «Μικρή Σκηνή» που στεγάζεται στον ιστορικό χώρο του στούντιο του Νίκου Παπάζογλου “Αγροτικόν” στην Κ. Τούμπα, η Έλσα Μουρατίδου μιλάει για όσα ετοιμάζει εκείνη τη βραδιά και όχι μόνο

Τι είναι αυτό που θέλετε να εκφράζετε μέσα από την τέχνη σας και όσα κάνετε;

Όταν το λέω με λέξεις ακούγεται εγωιστικό, αλλά το τραγούδι καλύπτει δική μου προσωπική ανάγκη. Την ανάγκη να εκφράσω τον εαυτό μου. Την προσέγγισή μου απέναντι στον άνθρωπο και τη ζωή. Κι αυτό μου ακούγεται βαρύγδουπο όταν το λέω, όμως είναι πέρα για πέρα αληθινό. Η μουσική δεν είναι ένα πράγμα αλλά πολλά. Είναι η μελωδία που αναμοχλεύει αναμνήσεις στα αυτιά των ακροατών, είναι ο ρυθμός που ξυπνά ένστικτα, είναι ο στίχος που μπορεί να κατευνάσει αλλά και να εξεγείρει. Είναι όλο αυτό που πλαισιώνει ένα τραγούδι, η συνολική προσωπικότητα και παρουσία του ανθρώπου που γέννησε το τραγούδι, αλλά και η εποχή που αυτό γεννήθηκε και η επίδραση που είχε στην τελική διαμόρφωσή του. Αυτά είναι κυρίως και τα κριτήρια που επιλέγω τραγούδια που θέλω να επικοινωνήσω με το ακροατήριο.

Η Θεσσαλονίκη έχει σπουδαίες περιπτώσεις ανθρώπων στη μουσική ως σημεία αναφοράς της. Εσάς πόσο και ποιοι μπορεί να σας επηρέασαν ώστε να αγαπήσετε το τραγούδι από μικρή;

Αγάπησα το ελληνικό τραγούδι μέσα από τη δισκογραφία του πατέρα μου και από το ραδιόφωνο. Συγκεκριμένα τον Ανατολικό... Ο Ρασούλης, η Μαριώ, ο Παπάζογλου, τα Σπαθιά, οι Τρύπες, μουσικές παραστάσεις στη Βάρδια, στο Πλατώ, στα ανοιχτά θέατρα της πόλης, όλα ένας υπέροχος αχταρμάς μέσα στο κεφάλι μου. Όμως το να τραγουδάω η ίδια, το αγάπησα μέσα από το χορωδιακό τραγούδι. Στην παιδική χορωδία Αγίας Τριάδος που πήγαινα το ρεπερτόριο ήταν ποικίλο. Από Beatles μέχρι Κουγιουμτζή και Θεοδωράκη, κι από Palestrina μέχρι βυζαντινούς ψαλμούς. Τώρα που το σκέφτομαι, τα περισσότερα που αγαπώ να τραγουδώ υπήρχαν σε εκείνο το ρεπερτόριο. Δε μπορώ να ξεχωρίσω κάποιον που να πω ότι με επηρέασε περισσότερο. Μπορώ να πω μόνο ότι σε κάθε φάση της ζωής μου, το soundtrack της ήταν διαφορετικό!

Μερικούς από αυτούς τους ανθρώπους, θα τραγουδήσετε την Παρασκευή στη Μικρή Σκηνή. Μιλήστε μας για αυτή τη βραδιά, τι θα ακούσουμε;

Ο κύριος κορμός της βραδιάς αυτής είναι τα τραγούδια του Γιώργου Καζαντζή. Η συνεργασία με το Γιώργο ξεκινάει από τα πρώτα μου επαγγελματικά βήματα στη Θεσσαλονίκη. Με αφορμή λοιπόν τον Γιώργο και το βασικό χαρακτηριστικό του (σύμφωνα πάντα με τη δική μου ερμηνεία στα

πράγματα) να παραμένει σταθερός σ' αυτή την πόλη, σκέφτηκα να προσθέσω στο πρόγραμμα ανθρώπους που το όνομά τους είναι άμεσα συνδεδεμένο με αυτήν ή ανθρώπους που το πέρασμα τους από την πόλη άφησε τα μουσικά της χνάρια στο έργο τους. “Η πόλη έχει κάστρα και κρατάει” που λέει κι ο φίλος μου ο Στάθης Παχίδης. Ο Ρασούλης, ο Κουγιουμτζής, αλλά και ο Ντίκος Χριστιανόπουλος, ο Τσιτσάνης, ο Καββαδίας και φυσικά ο Νίκος Παπάζογλου. Θα μπορούσε να είναι ατελείωτη η σειρά από ονόματα και τραγούδια που αγαπώ και συνδέονται με τη Θεσσαλονίκη, αλλά δεν ήταν ο σκοπός μου να καλύψω όλο το μουσικό παρελθόν της.

Πώς νιώθετε που η Μικρή Σκηνή που θα τραγουδήσετε, είναι το παλιό στούντιο του Νίκου Παπάζογλου; Υπάρχει μία συναισθηματική φόρτιση;

Το πρόγραμμα αυτό το έχω παρουσιάσει άλλη μια φορά φέτος το Σεπτέμβρη στις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Δήμου Παύλου Μελά. Ομολογώ ότι όταν μου προτάθηκε να παίξω στον χώρο αυτό δεν ήταν η πρώτη μου σκέψη να το ξαναπαίξω. Τη στιγμή που συνειδητοποίησα τι θα τραγουδήσω τελικά και που, ένιωσα κάτι να τρέμει μέσα μου. Ναι, η φόρτιση είναι μεγάλη. Και ακόμα μεγαλύτερη όταν καταλαβαίνω ότι συμβαίνει και σε άλλους αυτό, οπότε και οι απαιτήσεις ανεβαίνουν. Στην τελική όμως, όπως πάντα, θα αφήσω τη στιγμή να με οδηγήσει.

Σε τι επίπεδο θα λέγατε πως είναι καλλιτεχνικά η Θεσσαλονίκη αυτή τη στιγμή;

Το μουσικό επίπεδο της πόλης πιστεύω ότι ήταν πάντοτε υψηλό. Οι μουσικές παρέες πάντοτε γεννούσαν και γεννάνε όμορφα και πρωτοπόρα πράγματα. Είμαστε όλη μια οικογένεια, οι μουσικοί στα στέκια της πόλης, γνωριζόμαστε λίγο πολύ οι περισσότεροι μεταξύ μας. Η “σχολή της Θεσσαλονίκης” σαν ορολογία απαντάται όπως και στη λογοτεχνία και στη μουσική. Σήμερα, με δυο μουσικές πανεπιστημιακές σχολές, οι παρέες πληθαίνουν. Αλλά τα στέκια μειώνονται... Οι μουσικές σκηνές σβήνουν.

Μπορούν να αλλάξουν πράγματα κι αν ναι, τι θα μπορούσε να γίνει;

Το ακροατήριο στην πόλη ήταν πάντοτε μικρό. Οι άνθρωποι που ψάχνουν να ακούσουν μουσική κι όχι μόνο να έχουν μια μουσική υπόκρουση στο ποτό τους, είναι λίγοι. Είναι πολύ λυπηρό για έναν μουσικό από τη Θεσσαλονίκη να παραδέχεται ότι μόνο αν κατέβει στην Αθήνα, θα τον υποδεχθεί πίσω το κοινό της Θεσσαλονίκης γεμίζοντας μαγαζιά και θέατρα. Δεν είμαι αισιόδοξη για την μουσική σκηνή της πόλης. Ειδικά σε μια δύσκολη οικονομικά περίοδο, που δε μπορούν να αντέξουν οι μικρές επιχειρήσεις που μας φιλοξενούν. Το μπαλάκι, δυστυχώς, πέφτει και πάλι στην πολιτεία. Άνθρωποι με όρεξη σε νευραλγικά πόστα στους δήμους της πόλης, μπορούν να δώσουν μια διέξοδο στο κλειστό μέλλον που προμηνύεται για μας.

Σας έχω ακούσει να τραγουδάτε πολλά διαφορετικά είδη μουσικής. Υπάρχουν κάποια που ξεχωρίζουν μέσα σας για κάποιους λόγους;

Όπως είπα, κάθε φάση της ζωής μου, έχει άλλο soundtrack! Είναι όλα αναπόσπαστα κομμάτια της προσωπικότητάς μου και όλα μαζί φτιάχνουν αυτό που είμαι. Δεν τραγουδώ τίποτε που δε με εκφράζει. Και από την άλλη δε μπορώ να αφοσιωθώ σε ένα μόνο είδος γιατί δε θα με καλύπτει σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μου. Η αλήθεια μου βγαίνει και όταν τραγουδάω λαϊκό τραγούδι και όταν τραγουδάω jazz και όταν τραγουδάω παραδοσιακό.

Στο πρόγραμμα της Παρασκευής, ποια είναι η πιο αγαπημένη σας στιγμή;

Δεν την προετοιμάζω. Περιμένω να έρθει. Η στιγμή δε φτιάχνεται μόνο από μένα. Θέλει παρέα!